Introducere

Numărul din 2020-2021 al *Caietelor muzeului* este un număr dublu. Prima parte este dedicată celor 130 de ani de învățământ de arhitectură ce se vor împlini anul viitor, rememorând Școala privată de Arhitectură a Societății Arhitecților Români (1892-2022). O a doua parte a numărului este dedicată proiectului *Recrearea în realitate virtuală a Muzeului Simu și rememorarea altor victime ale demolărilor realizate în București în perioada comunistă 2.0,* realizat de Centrul Expoziţional Documentar al Universităţii de Arhitectură şi Urbanism Ion Mincu (CED UAUIM) în parteneriat cu Filiala Teritorială Bucureşti a Ordinului Arhitecţilor din România şi finanţat din Timbrul arhitecturii de Ordinul Arhitecților din România.

Se întâlnesc astfel memoria Școlii și memoria Orașului în acest număr, două preocupări comune pentru Muzeul Școlii de Arhitectură. În anumite locuri aceste preocupări se suprapun, ca în fotografiile realizate de *Cercul de fotografie al IAIM* despre care vorbește arh. Ana-Maria Vesa-Dobre. Articolele acesteia, extrase din doctoratul dumneaei, sunt o contribuție la cunoașterea practicilor didactice din Școala de Arhitectură.

De altfel, respectul pentru patrimoniu a făcut destul de natural trecerea de la predarea noțiunilor de protejare a patrimoniului la acțiuni practice pentru salvarea acestuia, în care s-au remarcat profesorii arh. Grigore Ionescu, arh. Aurelian Trișcu sau arh. Peter Derer în anii ‘80, dar și profesori care predau în zilele noastre.

O preocupare mai nouă a muzeului, datând din jurul anului 1984 a fost aceea de păstrare a memoriei Școlii, ca o prelungire a articolelor răzlețe presărate prin revista *Arhitectura*. Anul acesta (2021) a fost realizat proiectul *Restaurarea și conservarea portalului și ușii principale de acces a Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” – corpul vechi*, susținut prin Timbrului Monumentelor Istorice de Institutul Național al Patrimoniului. Plecând de la documentarea acestuia am realizat un material care privește în ansamblu evoluția Școlii de Arhitectură, a clădirilor și a unor practici didactice din 1892 până în 1945.

Implicațiile proiectului de reconstrucție a Muzeului Simu sunt foarte multe, după cum a

arătat arh. Andreea Iosif în Sesiunea anuală de comunicări științifice a Institutului Național al Patrimoniului 2021, responsabilă de modelarea virtuală a acestuia. Sunt patru direcții mari ce au fost amintite: evidența și protecția patrimoniului, istoria și memoria vechiului București, comunicarea și promovarea patrimoniului (mobil și imobil) și activitatea didactică.

Reconstrucția digitală a Muzeului Simu este folosită de arh. Andreea Iosif în cadrul cursului de *Modelare Virtuală* ca exemplu de bune practici, refolosind tehnicile elaborate in cadrul acestuia pentru îndrumarea studenților în realizarea propriilor proiecte.

Nu este întâmplător că acest număr alocă un număr important de articole implicațiilor clădirilor demolate, dar și unor subiecte conexe, cum ar fi construcția Casei Poporului și a Centrului Civic.

Memoria Școlii de Arhitectură se plasează la intersecția dintre istoria învățământului și a arhitecturii românești și cea a evoluției orașului.

muzeograf Dr. Claudia Popescu

Carnavalul anului V, 1959

Pregătirea carnavalul anului V, 1959